

בשלמא¹ לשמואל דאמר דכן מלטמא אחרים – שמואל
who maintains that it is immune from being מטמא others -

OVERVIEW

The גמרא stated that according to שמואל we reconcile the seemingly contradictory statements of ר' אלעזר (that אין תומאה למשקין כל עיקר, and that טמא can become משקין) by differentiating between תומאת עצמם (which they have) and תומאת אחרים (which they do not). תוספות resolves an apparent difficulty.

תוספות anticipates a difficulty:

אף על גב דרבי אלעזר קאמר אין להן טומאה כל עיקר -

Even though ר"א stated, ‘they (משקין) have no טומאה at all’, so how can we say (according to שמואל) that ר"א maintains that משקין can be מקבל טומאה?!

- אין להן טומאה כל עיקר ר"א responds; the reason

היינו משום דקאי בתורת כהנים² אמילתיה דרבי שמעון דאמר לאוכלין טמא לכלים טהור:

That is because ר"א, in תורת כהנים, is referencing the statement of ר"ש who says that if משקין טמאים came in contact with אוכלין, the אוכלין are טמא; if however the משקין טמאין came in contact with כלים, the כלים are טהור. In response to the statement of ר"ש, who maintains that משקין can be מטמא others, ר"א responded that אין להם טומאה אין להם טומאה (even אוכלין); however משקין can be מטמא others (even אוכלין).

SUMMARY

אין can mean regarding **לטמא אחרים**, depending on the context of this statement.

THINKING IT OVER

It seems that תוספות disagrees with רש"י in explaining אין טומאה למשקין כל עיקר.³
What is the reason for their disagreement?⁴

¹ The text in the גמרא reads הניחא לשמואל (not בשלמא לשמואל).

² 'ר, יהודה, 'ר יוסי) תנאים. 'ר"ש there is no mention of תו"כ. 'פ' שמיני פרשה ה ה"ה. In our text of the עיי"ש. מטמא כלים מן התורה can be משקין.

³ רש"י ד"ה הא ניהא See

⁴ See אור החמה (in the השלמות).